

F. t. L. om Menighedsraad.

Medhjælperens Ansættelse dog maa anses for ønskelig af Hensyn til en større eller mindre Del af Menigheden — kan gøres afhængigt af et Tilskud fra Menigheden til Medhjælperens Løn, at der gives Præsten Paalæg om Antagelse af en saadan. — Under Hensyn til, at Lovforslaget gaar ud fra, at Menighederne selv gøre Indstilling om Valget af Præst, og for at det ikke skal kunne friste til at føre Klage over Præsten, at man enten er bleven skuffet i sit Valg, eller at den beskikkede ikke er valgt med alle Stemmer, er der derhos fastsat en vis Tid efter Præstens Beskikkelse — 3 Aar —, indenfor hvilken Biskoppen kan afvise Klagen, ligesom samme Frist er sat for det samme Menighedsraad for at kunne genoptage en Klage, som en Gang er afvist, medens Fristen er forkortet til et Aar, hvis der i Mellemtiden har fundet nyt Valg af Menighedsraad Sted. — I § 35 er der endelig med Hensyn til Afskedigelse af en Præst for Overtrædelse af de ham paahvilende Forpligtelser med Hensyn til Læren foreslaaet den Bestemmelse, at saadan Afskedigelse kun bør kunne finde Sted ifølge Dom eller efter Biskoppens Indstilling, idet man vilde finde det uheldigt her at tillægge Ministeriet en selvstændig Ret til at afgøre

dette rent indre kirkelige Spørgsmaal. Paragraffen giver derhos en Regel, som sigter til at mildne Afskedigelsen, rent økonomisk set, for den paagældende. At den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør tillægges den paagældende Pension, efter Omstændighederne kan blive at træffe af Lovgivningsmagten, er formentlig i god Konsekvens med den almindelige Regel i Pensionslov 5. Januar 1851 § 6. — Endelig skal med Hensyn til denne Del af Lovforslaget bemærkes, at den, som det vil fremgaa af de medfølgende Erklæringer, i det hele har vundet Tilslutning hos samtlige Biskopper baade i Princippet og — i alt væsentligt — ogsaa i Enkelthederne. Overfor de af Biskopperne i Viborg og Aarhus fremsatte Udtalelser om Ønskeligheden af en Omordning af de kirkelige Domstole skal bemærkes, at Ministeriet selv har været opmærksomt paa dette Punkt; men da en Omordning har Menighedsraadene som Forudsætning, har man ikke ment at burde fremsætte Forslag herom, forinden Menighedsraadene ere genindførte. De her omhandlede Paragraffer have derimod deres naturlige Plads i en Menighedsraadslov og ikke i en Lov om den kirkelige Retspleje.